

Sygn. akt I CNP 64/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi G. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego
z dnia 5 sierpnia 2008 r., wydanego w sprawie
z wniosku G. P.
przy uczestnictwie A. P.i innych,
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni G. P. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 5 sierpnia 2008 r., w którym Sąd orzekł o stwierdzeniu nabycia spadku po B. K.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, poza wypadkami określonymi w art. 424¹ § 1 k.p.c., stosownie do art. 424¹ § 2 k.p.c., służy od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W sprawie skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, gdyż zaskarżone nią postanowienie sądu pierwszej instancji, było kwestionowane przez wniesienie apelacji. Tymczasem zaskarżenie orzeczenia Sądu Rejonowego jest dopuszczalne, jeżeli : po pierwsze, strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych a po drugie, jeżeli niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Brak także podstaw do uznania, że zaskarżone orzeczenie narusza podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela, na co pełnomocnik wnioskodawczyni *de facto* nawet się nie powołał. W judykaturze wyjaśniono, że wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., należy skonkretyzować i uprawdopodobnić (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2008 r., I CNP 21/08, niepubl.). Poza tym powołując się na naruszenie konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, niezbędne jest wskazanie konkretnego przepisu Konstytucji, z którego naruszona zasada wynika, oraz sprecyzowanie sposobu jej naruszenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2006 r., V CNP 140/06, niepubl.).

Z powyższych względów, stosownie do treści art. 424⁸ § 1 k.p.c., skargę należało odrzucić.

